

Geschiedenis van de Universiteit van Amsterdam

Tijdens de Gouden Eeuw (1580-1720) groeit en bloeit de stad Amsterdam net als de nog jonge Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden als nooit tevoren. Vooral op het gebied van de handel, wetenschap en de kunst. Ook het onderwijs plukt de vruchten van deze bloeiperiode.

Vóór 1632 is de hoogste vorm van onderwijs in Amsterdam de Latijnse School, dat te vergelijken is met het middelbaar onderwijs van nu. Het Amsterdamse stadsbestuur wil echter aankomende studenten beter voorbereiden op academisch onderwijs elders. Bovendien vindt zij de Amsterdamse 13-jarigen als ze van de Latijnse School afkomen, te jong voor het ruige leven in de bestaande universiteitssteden zoals Leiden. Daarom besluit zij in 1629 tot de stichting van hoger onderwijs, het Athenaeum Illustre - de Doorluchtige School.

Bezwaren van politieke, economische en religieuze aard afkomstig van universiteiten in de Republiek en daarbuiten, zorgen ervoor dat het Athenaeum Illustre pas in 1632 wordt geopend. Op 8 januari van dat jaar houdt Gerardus Johannus Vossius zijn inwijdingsrede *De utilitate historiae* (Over het nut der geschiedenis) in de grote gehoorzaal van de Agnietenkapel. Hij is aangesteld als hoogleraar kerkgeschiedenis, letteren en welsprekendheid.

Een dag later volgt zijn enige collega Caspar Barlaeus als eerste hoogleraar filosofie met een voor Amsterdammers toepasselijke rede getiteld *Mercator Sapiens* (De wijze koopman). Barlaeus vertelt over de koopman die geld verdient maar ook inziet dat er een hechte band bestaat tussen koophandel en studie van wijsbegeerte en letteren. Deze hoogleraren zijn beroemdheden in hun tijd en passen goed in het liberale Amsterdam: beiden zijn van hun aanstelling in Leiden ontheven wegens hun vrijzinnige ideeën.

Het Athanaeum groeit in de 17e eeuw uit tot een academische opleiding; studenten hoeven alleen de afsluitende examens bij een universiteit af te leggen. In 1815 wordt het Athenaeum Illustre wettelijk erkend als instelling van hoger onderwijs en in 1877 wordt zij omgevormd tot de gemeenschappelijke universiteit van Amsterdam. De Universiteit van Amsterdam is geboren.

De hoogleraren werden door het stadsbestuur benoemd en de burgemeester was uit hoofde van zijn ambt voorzitter van het universiteitsbestuur. Dat bleef zo tot 1961. Toen nam de nationale overheid de financiële verantwoordelijkheid over.

Sport en Studie

Tennis bij het USC

De voorganger van Chip & Charge heet US-tennis. US-tennis is slechts een tak van de Universitaire Sportvereniging, een omnivereniging gelieerd aan het universitair Sportcentrum. Hierdoor wordt US-tennis ook gefinancierd. Binnen US-tennis loopt het allemaal niet vanzelf. US tennis bestaat begin jaren negentig uit een groep studenten die met een vrijspeelkaart tennisafspraken maken. Op het sportpark staat een container waar de spullen liggen opgeslagen. Vast in het jaar wordt er een toernooi voor leden en andere Amsterdamse

studenten georganiseerd. Waarschijnlijk zijn de meeste schulden gemaakt in de periode 1992 - 1996. De besturen zuipen van het verenigingsgeld en ze kunnen makkelijk voorschotten krijgen bij de omnivereniging US. Het bestuur van 1995 - 1996 heeft nog eens na lang zeuren en doordauwen een voorschot van fl. 1500,- gekregen, maar dat hebben ze ook over aan het eind van het jaar, hoewel er nog heel veel bondskosten betaald moeten worden. De verschuldigde fl. 1500,- is handig voor de onderhandelingspolitiek. De omnivereniging US is zeer teleurgesteld in de leugens van het bestuur van 1996 – 1997. Zij doen zich volgens US voor als de terugbetalers, maar dat is nooit gebeurd. Tijdens de Raad der Afdelingen op 23 mei 1996 wordt vastgesteld dat US-tennis nog geen begroting heeft ingeleverd voor het seizoen 95/96 !! Het algemeen bestuur besluit hierop nog wel de contributies van US-tennis te innen, maar geen geld meer uit te keren aan US-tennis. In 1996 heeft US-tennis dan ook een schuld ter grootte van zesduizend gulden. Er hangen zwarte wolken boven US-tennis, en het voortbestaan wordt ernstig bedreigd. Er wordt gesproken over een fusie met de veel grotere ASVU, de tennisvereniging van de VU en US-tennis wil graag competitie spelen. Aan het einde van het studiejaar 1995-1996 is het moeilijk om een nieuw bestuur te vinden. Gelukkig werpen Erik Plass (voorzitter), Milica Antic (secretaris) en Els van der Neut (penningmeester) zich op om de vereniging voort te zetten. Er wordt alleen zeer weinig gedaan. Alleen de competitie blijft plaatsvinden en er wordt niet een extra financieel tekort gecreëerd. Tijdens het jaar zijn de oude, vertrokken leden niet afgemeld bij de bond. Dit betekent onnodige uitgaven. Het ledental is gedaald tot dertig leden, een dieptepunt. In juni 1997 komen Erik, Milica, Els en Vivian (was nog geen lid) bijeen om over de vereniging te praten. Erik zal er mee stoppen. Het is duidelijk dat er meer moet gaan gebeuren om de vereniging nieuw leven in te blazen. Daarvoor zijn nieuwe activiteiten en ledenwerving van belang. Natuurlijk moeten de contacten met het USC sterk verbeterd worden. Het idee ontstaat om te proberen een onafhankelijke vereniging te worden. Els zal van eind augustus tot eind januari 1997 in Zweden zitten, daarom wordt het bestuur in oktober versterkt met Dennis van Heteren.

In 1996 schrijft US-tennis zich in voor de KNLTB zomercompetitie, destijds de Mitsubishi Motors Competitie. Op zeven zondagen worden er vier banen van het USC gehuurd voor een totaalbedrag van 3920 gulden. Hiervan wordt een officieel huurcontract opgesteld en getekend.

Tijdens deze competitie neemt US-tennis ook voor het eerst deel aan het NSK tennis, dat van 24 t/m 26 april wordt gehouden in Groningen.

US tennis op zwart zaad

In het seizoen 1997-1998 blijft het vierkoppige bestuur aan.

Van alle sporttakken binnen de Universitaire Sportvereniging heeft US-tennis ronduit een slechte naam wat betreft het nakomen van afspraken en betalingen. Gedwongen door sancties vanuit de Raad der Afdelingen levert US-tennis voor het jaar 1997 een keurige begroting in. De begroting gaat uit van dertig leden, verdeeld in vier competitieteams. Maar ook deze begroting ziet er niet best uit. Er is allesbehalve een sluitende begroting, en zelfs na lang denken, wikken en wegen blijft er een tekort in de begroting staan van 2900 gulden. Vooral de baanhuur blijkt een uitgave die niet te compenseren is. Wie anders dan Jaap de Hullu brengt uitkomst. Hij biedt US-tennis namens het USC aan om de baanhuur op te brengen door middel van werkacties. Deze werkacties zullen inhouden het afbreken van de blaashal aan de Boelelaan. Dankzij Jaap wordt de vereniging van de ondergang gered, en sluit US-tennis de begroting met een winst van veertig gulden, die zal worden ingezet voor het aflossen van de schulden.

De koelkast in de blokhut

Hoewel US-tennis zich bij de KNLTB aanmeldt met maar liefst zeven competitieteams, blijkt dit achteraf een beetje grootheidswaanzin. Schoorvoetend moet penningmeester Els van de Neut op het laatste moment drie teams terugtrekken wegens gebrek aan inschrijvingen.

De competitie verloopt verder best gezellig en gemoedelijk. Iedere zondag spelen er twee teams tegelijk thuis. Via een verlengsnoer is er in de blokhut een oude koelkast aangesloten waar de gasten een blikje drinken kunnen kopen voor vijftig cent. Het sportcafe van het USC is ver weg, sluit vroeg en is niet echt gezellig. Meerdere malen vraagt het bestuur of de Blokhut vergroot kan worden, of om een nieuw huisje. Jaap de Hullu heeft echter een oefenmuurtje als prioriteit wanneer er geld beschikbaar is.

Ondanks de verkoop van blikjes drinken en de geboden hulp van Jaap lijkt US-tennis aan het eind van het jaar wederom een financiële klap te krijgen. Er zit geen andere mogelijkheid op om opnieuw om een subsidie te vragen bij het universitair sportcentrum.

Aan initiatieven geen gebrek

In 1997 kun je voor slechts 150 gulden een jaar lid zijn, inclusief een jaar vrijspelen, KNLTB lidmaatschap en toegang tot toernooien. Als verdere activiteiten worden het NSK, tossavonden en de maandelijkse borrel in de Gieter aangeboden. Voor een tientje wordt onder de slogan "Dat is pas goed, US-Tennis voor een Joet" het tientjeslidmaatschap aangeboden waarmee op dinsdagavond gratis getennist kon worden. Vivian Schonbach ontwerpt enkele logo's voor promotie en het logo voor US-tennis.

In dit jaar schrijft US-tennis zich ook in voor het GNSK, het Groot Nederlands Tennis Kampioenschap, dat jaar gehouden in Leiden. Meer initiatieven komen van de grond. Zo ontstaat het idee voor een uitwisseling met de ASVU, die voor het eerst plaatsvindt op vrijdag 14 februari 1997. Vanwege deze datum is de naam voor de trofee (een beer) snel gevonden, Valentijn!! Een ander nieuw initiatief is de tossavond. Het USC komt US-tennis te gemoed door iedere maandagavond drie banen ter beschikking te stellen. Hiernaast worden ook plannen gemaakt voor de competitietraining. Het opbouwen en afbreken van de hal wordt verplicht gesteld vanwege de lage opkomst in het voorgaande jaar.

Tenniskoorts

De tenniskoorts slaat toe. Omdat een uitje naar de Daviscup ontmoeting VS-Nederland in Newport Beach een dure aangelegenheid lijkt, wordt besloten om de Fed Cup voor dames (Nederland-VS) te bezoeken in Haarlem. Maar liefst twaalf US-tennis leden beleven een mooi weekend daar in Haarlem. Op 18 t/m 20 juni wordt ook de Heineken Trophy in Rosmalen bezocht, waar maar liefst 26 personen zich voor inschrijven, nagenoeg de gehele vereniging. Hier zijn sterren te bewonderen als Thomas Muster, Michael Chang, Richard Krajicek en Jonas Bjorkman. Bij de dames bestaat het deelnemersveld onder andere uit Anke Huber, Mary Pierce, Sabine Appelmans en Miriam Oremans..

Het afbreken van de blaashal wordt een lichte teleurstelling. Op vrijdagavond verschijnen slechts 4 leden, en op de zaterdag zijn dat er 13. Te weinig om de klus te klaren. Het USC besluit voor eenmaal geen consequenties te stellen aan deze nalatigheid, maar zal dat de volgende keer wel doen.

Fusie met de ASVU ?

De competitie wordt gestart met vier mix-teams. Naast het driekoppige bestuur wordt in de persoon van Arno Bijl een competitieleider aangesteld. Het USC komt tegemoet door bij alle competitiebanen scoreborden te plaatsen. Ook hoeft er geen koffie meer te worden gezet aan de banen en hoeven leden niet meer zelf voor drankjes en versnaperingen in de oude koelkast te zorgen omdat het USC heeft besloten de kantine op zondag open te stellen. In het voorgaande jaar werden alle consumpties nog van buiten meegenomen. Op de blokhut wordt een prikbord geplaatst met daarop mededelingen, en reclame voor de clubavond op dinsdag. De competitie verloopt redelijk succesvol voor het eerste mixteam. In de zesde klasse komt met net te kort voor het kampioenschap en het eerste team eindigt als tweede achter Slotervaart 2.

Hoewel er in de competitie vurig wordt gestreden, blijft de organisatie een grote rommel. Wederom is US-tennis het zwarte schaap bij de Universitaire sportvereniging omdat alweer geen begroting en afrekening is ingeleverd. De schuld is opgelopen tot 7300 gulden, en de sportvereniging besluit niet langer voorschotten te verlenen aan US-tennis. Ook de KNLTB begint zich te bemoeien met US-tennis. Er zijn betalingsachterstanden ontstaan, en minder vriendelijke brieven volgen.

En alweer wordt gesproken over een noodzakelijke fusie met de ASVU. Dit maal worden de plannen gesteund door het USC en de Universitaire Sportvereniging. De fusie zou in moeten gaan in het seizoen 98/99. Noodgedwongen biedt US-tennis aan voor meerdere werkacties beschikbaar te zijn. Er wordt een werkactie georganiseerd voor het schoonmaken van de tennisbanen.

En we noemen haar Chip & Charge

In 1998 heeft US/tennis inmiddels een schuld van fl. 9000,-. Er vindt maar geen uitstraling plaats en het is zeer belangrijk om meer naamsbekendheid te krijgen. Het bestuur wil zich naast tennisactiviteiten ook meer gaan toeleggen op gezelligheid. De concurrerende ASVU heeft wel veel tennisactiviteiten, maar kent geen gezelligheid. Per lid wordt er jaarlijks vijf gulden afgedragen aan de omnivereniging US, terwijl aan deze overkoepelende vereniging geen voordelen zitten voor US tennis. US is namelijk vooral geconcentreerd op de Wibauthal aan de Wibautstraat, die voor US-tennis niets te betekenen heeft. Daarnaast nemen de vergaderingen veel tijd in beslag en er is veel administratieve rompslomp. Ook heeft US tennis een zeer slechte naam bij de KNLTB. Wanneer je de naam US tennis laat vallen bij de KNLTB, merk je een nare klank en reactie. Het USC heeft te kennen gegeven dat zij een onafhankelijke vereniging zullen steunen.

Op 26 augustus 1998 wordt de Amsterdamse Studenten Tennisvereniging Chip & Charge, beter bekend onder de verkorte naam Chip & Charge een feit. De naam Chip & Charge wint het uiteindelijk van andere namen als "Wimbledam" en "de Blokhut". Het eerste bestuur bestaat uit Vivian Schonbach (voorzitter), Nicolette Kellerhuis (secretaris), Dennis van Heteren (secretaris) en Martin Elderson (algemeen bestuur). Verder is Milica Antic ook als bestuurslid bij de Kamer van Koophandel ingeschreven om een oneven aantal bestuursleden te hebben zoals de statuten voorschrijven. In de toekomst mag dit niet meer gebeuren. Met meer leden moet er een echt bestuur van vijf of zeven leden komen. Dennis heeft Nicolette er eind juli 1998 bijgehaald. Het ledenaantal blijft gehandhaafd. De meeste leden hebben het echt naar hun zin en er zijn toch eindelijk wat zaken doorgezet bij het USC. Alles lijkt nu gesetteld en er lijkt aan een toekomst gewerkt te gaan worden. De vereniging wordt op deze zelfde datum officieel aangemeld bij de Kamer van Koophandel en krijgt de volledige rechtsbevoegdheid. Ook bij de KNLTB wordt de vereniging aangemeld en meer dan een jaar

later, met ingang van 1 januari 2000 (een mooie datum) wordt Chip & Charge officieel erkend door de tennisbond.

Met het USC wordt blijvend onderhandeld over de openingstijden. Een veelgehoorde klacht is dat het USC altijd gesloten is op feestdagen. Dat zijn juist de dagen dat er veel getennist wordt. Hierdoor gebeurt het regelmatig dat Chip & Chargers over het hek klimmen en gesnapt worden, wat weer leidt tot grote ergernis bij het USC. Op 27 augustus, een dag na de oprichting moet Vivian bij Theo van Uden op het matje komen om met het USC te praten over 'de lastige jongens.' Arjan S, Michiel A, Erik P en Nico L zouden de receptiejongens niet aardig benaderen, ze kleineren, uitlullen etc. Bovendien waren zij het die vaak over het hek klommen. Theo geeft een laatste waarschuwing, ander zijn ze niet meer welkom op het USC.

In oktober 1998 is het ledental inmiddels gestegen naar zesenvestig. Onder de leden dan bevinden zich leden die anno 2004 nog steeds lid zijn, het zijn Johannes de Geus, Sarah Gouwenberg, Herald Hofmeijer, Susan van Hoof, Nico Leeuw, Elke Peters, Jeroen Rous, Michael Stortelers en Gilles Verbockhaven.

Tijdens de competitie van 1999 wordt onderhandeld over de sluitingstijd van het USC. Het voorgaande jaar sloot het USC steevast om zes uur. Dat hield in dat er na late partijen niet meer gedoucht kon worden, en ook de toiletten niet meer bereikbaar waren. Het USC gaat akkoord met extra late sluitingstijden op de zondagavond, mits Chip & Charge garant staat voor een baromzet die minstens zo hoog is als de salarisbetaling voor de extra uren van de barman. Uiteindelijk wordt de vereiste omzet makkelijk gehaald, en het blijkt dat de barman al snel aanklopt bij het USC voor een extra barman. De tenniscompetitie wordt extra aantrekkelijk voor thuisspelende teams als er op een zondag ook een mineralenbeurs op het USC wordt georganiseerd. Hilariteit alom. De competitie wordt afgesloten met een barbecue in de achtertuin van Dennis.

Een nieuw gezicht

In 1999 treedt het gehele bestuur af en wordt opgevolgd door een volledig vernieuwd bestuur dat bestaat uit Jeroen Rous (voorzitter), Sarah Gouwenberg (secretaris), Gilles Verbockhaven (penningmeester), Saskia van Riel (competitie) en Dimitri van der Linden (algemene zaken). Marten Harbers en Herald Hofmeijer zullen het bestuur ondersteunen. Tegelijkertijd met het afreden van het oude bestuur zijn ook veel oude leden afgehaakt. De verhoogde prijzen en afronding van een studie zijn de voornaamste redenen van opzegging. Er wordt veel energie gestoken in de ledenwerving tijdens de intreeweek. Er komt een geïmproviseerde vlag, en de slogan tijdens de Oosterparkdag is "Tennis met Dennis en win een t-shirt". Dennis was gewoon Jeroen, maar Jeroen en tennis rijmen niet. Er is een redelijke aanwas van nieuwe leden en de vereniging krijgt een nieuw gezicht. De borrels in café de Gieter worden trouw bezocht, en al snel wordt besloten dat een borrel per maand een beetje weinig is. Er wordt besloten om over te gaan tot eens in de twee weken. Het experiment slaat enorm aan, en enkele maanden later wordt zo ook besloten om de borrel in de Gieter te verheven naar een wekelijkse status.

Tevens besluit het bestuur dat Chip & Charge een eigen logo zou moeten krijgen. Hiervoor wordt Susan van Hoof benaderd. Zij heeft enige grafische achtergrond en niet kort daarna wordt het logo officieel gepresenteerd. Het blijkt een tennisnet te zijn geworden waar met geometrische letters de "Chip & Charge" in staat. In eerste instantie verschijnt het logo op aankondigingen en de nieuwsbrief. Later prijkt het ook op T-shirts.

Luctor et Emergo

Door de kleine, doch hechte actieve groep binnen Chip & Charge worden veel activiteiten georganiseerd als een spelletjesavond, een wijnproefavond, een Sinterklaasavond, de Batavierenrace. Voor veel van deze activiteiten is niet erg veel animo, en de opkomst bestaat vaak slechts uit het bestuur en een enkeling. De bestaande activiteiten als de ASVU-uitwisseling, het oliebollentoernooi, de borrels en de tossavond, inmiddels omgedoopt tot racketavond blijven bestaan. De racketavonden vinden zelfs in de vrieskouw doorgang. Al is het weer nog zo donker en koud, de opkomst is klein, maar plichtsgetrouw. De kleine doch hechte groep blijkt energiek en niet te stuiten. Terwijl het niveau van tennissers duidelijk achteruit is gegaan, weet de vereniging naam te maken op het gebied van gezelligheid. Tijdens het 50-jarig jubileum van de ASVU, steekt de kleine groep Chip & Chargers er met kop en schouders boven uit, en laten ze hun bestaansrecht op zeer feestelijke wijze gelden. Het lied "Chip & Charge, wie kent ze niet, Chip & Charge, Chip & Charge, en de ASVU lekker niet" blijkt uit te groeien tot een waar Geuzenlied, en tijdens het ASVU-gala horen andere Nederlandse Studenten Tennis Verenigingen voor het eerst van de naam Chip & Charge. Dit gebeurt wederom tijdens het NSK in Maastricht.

Competitietraining

De tennisactiviteiten op het USC nemen toe, wat voor Chip & Charge inhoudt dat er minder tennisuren overblijven voor haar leden. Wat betreft de vrijstelling van banen tbv Chip & Charge stelt het USC zich hard op. Er kunnen banen worden gereserveerd, maar wel tegen een prijs. Ook is een van de veel gehoorde klachten dat het USC geen cursussen aanbiedt voor gevorderde tennissers. Chip & Charge heeft de vurige wens om een eigen trainer te hebben. Maar van 1993 tot 1997 stond het USC dit nooit toe. In 1997 geeft het USC aan wel competitietrainingen te willen geven, maar dan verzorgd door een trainer van het USC. US tennis houdt voet bij stuk, en het USC komt met een nieuw aanbod. Dit houdt in dat Judith van het USC een seizoen lang de twee hoogste competitieteams gratis zal trainen en Jaap zal de laagste competitieteams voor vijftig gulden per uur gaan trainen. Maar de trainingen van Judith bleken niet naar ieders voldoening. In 1998 gaat Theo van Uden overstag en weet Vivian een goede trainer te vinden in Marcel Crok.

De jonge vereniging heeft echter niet erg veel geld te besteden en voelt een nijpende concurrentie van de ASVU, die op dat moment veel groter en meer vermogend is, en haar leden dus meer te bieden heeft.

Chip & Charge treedt stilletjes het nieuwe millennium in. Natuurlijk wordt het oude millennium afgeloten met een borrel in de Gieter op 22 december. Het nieuwe wordt ingeluid met het oliebollentoernooi. Ter ere van het nieuwe millennium wordt er een clinic verzorgd door niemand minder dan Manon Bollegraf. De voorjaarscompetitie wordt een gezellige bedoeling. Een dag is er voor het publiek even concurrentie vanwege het WK voetbal voor robots, eveneens gehouden op het USC.

Chip & Charge wordt volwassen

In de zomer van 2000 treedt een nieuw bestuur aan dat dan bestaat uit Marten Harbers (voorzitter), Sarah Gouwenberg (secretaris), Herald Hofmeijer (penningmeester), Saskia van Riel (competitie) en Jeroen Rous (algemene zaken). Het credo van het nieuwe bestuur is om een beleid op te zetten wat moet streven naar een jaarlijkse groei in leden tussen de tien en twintig procent. Hiertoe wordt een actie op touw gezet tijdens de introductieweken.

De introductieweek van 2000 is een groot succes. Chip & Charge weet leden te strikken door een 25 gulden actie. Alle nieuwe leden die zich aanmelden voor het opbouwen van de hal krijgen maar liefst een korting van 175 gulden. Zij betalen slechts 25 gulden, een koopje. De actie heeft succes, en meer leden melden zich aan.

Ook het introtoernooitje wordt goed bezocht, en men kan er prijsschieten (serveren op mooie prijzen) onder leiding van Jeroen.

Het USC wil niet langer dat Chip & Charge eigen trainingen exploiteert op hun banen, dus komt Marcel Crok in dit jaar officieel in dienst van het USC.

Chip & Charge in de sneeuw

De wintersportvakantie doet zijn intrede bij Chip & Charge. De eerste vakantie gaat naar Pra Loupe in Frankrijk. In een wat doods oord wordt het toch erg gezellig. Bob Rietbergen en Michel Rorije, tot dan toe anonieme leden geven zich op en maken kennis met de rest van de vereniging. Hoogtepunten tijdens deze reis zijn de buschauffeurs, de zweetvoeten van Marten en de kaasfondue van Jeroen. Het spel 'Koehandel' wordt dagelijks gespeeld na het skiën en groeit uit tot een populair spel binnen de vereniging.

De Website

De technologische vooruitgang krijgt ook vat op Chip & Charge. Het e-mailverkeer neemt fors toe, en als blijkt dat op een gegeven moment Johannes de Geus nog het enige lid is zonder e-mailadres wordt besloten om de nieuwsbrief via e-mail te verzenden. De poging is een kort leven beschoren. Veel leden ontvangen de e-mail niet vanwege bulkmail, anderen nemen niet de tijd om de nieuwsbrief van achter een beeldscherm te gaan lezen. Al snel wordt de beslissing teruggedraaid en wordt weer een papieren nieuwsbrief uitgebracht. Meer succes heeft de internetsite, opgezet door Holger van Es. De eerste versie verschijnt onder het adres www.chipencharge.zonnet.nl. De eerste versie verschijnt in blauw-geel, de kleuren die onlangs werd gekozen als officiële clubkleuren. De eerste webpage blijkt nog weinig interactief. Er staan adresgegevens op vermeld, een routebeschrijving, contributieprijzen en activiteiten. Op de eerste site staan verder allemaal knipperende banners en links, het is een bont geheel. Maar Holger zit niet stil. De website ontwikkelt zich in rap tempo. Er wordt een gastenboek geplaatst waar iedere Chip & Charger mededelingen kan doen of zijn ongenoegen kan uiten. De eerste reacties op het gastenboek zijn vooral complimenten naar het adres van Holger. Hierna komen er op het gastenboek langzaam discussies op gang. Nico Leeuw en Roel van Goor zijn zo'n beetje de eerste betreders die het gastenboek gebruiken als een nieuw communicatiemiddel. Het krijgt een groot vervolg, en de bezoekersaantallen stijgen explosief. Soms worden er berichten geplaatst die op of zelfs over het randje zijn. Jeroen Rous wordt zodanig een week geschorst door Holger, en Herald terroriseert het gastenboek door het gastenboek op te blazen op het moment dat Holger met Chip & Charge op wintersportvakantie is. Het gastenboek groeit snel uit tot het ultieme communicatiemiddel. De website verhuist van adres en krijgt ook een andere kleur: donkerrood. De mogelijkheden worden uitgebreid, het wordt overzichtelijker en er worden zelfs foto's op geplaatst.

De eersten zullen de laatste zijn

De ASVU-uitwisseling op het Amstelpark wordt glorieus verloren, maar uiteindelijk toch gewonnen als blijkt dat het aantal eters en kroegbezoekers na het toernooi 17-0 in het

voordeel van Chip & Charge is. Wederom maakt Chip & Charge naam waar als het gaat om gezelligheid.

Weg van de Boelelaan

Tijdens het maandelijks overleg met het USC in januari 2001 komt Theo van Uden, directeur van het USC met een trieste mededeling. De gemeente Amsterdam heeft besloten om het gebied tussen Schiphol en de RAI, de zogenaamde Zuid-As geheel in te gaan richten voor commerciële en financiële doeleinden. Hierdoor zullen op termijn in het gehele gebied hoge kantoorgebouwen verschijnen. Er is geen plaats in het bestemmingsplan ingeruimd voor sport en recreatie, met uitzondering van de voetbalvereniging AFC. Echter, de grond van het USC behoort toe aan de Universiteit van Amsterdam, en de huid zal duur worden verkocht. Pas als er een nieuw sportcentrum elders is verzezen, zal het oude worden verkocht. Een nieuw sportcentrum zal over een jaar of vijf moeten verrijzen aan de Wibautstraat, het Roeterseiland of op het Sciencepark. Even gaat er door Jeroen, Sarah en Herald een zucht van verlichting. Maar Theo van Uden vervolgt zijn betoog. Voor de tennisbanen ligt het anders. De tennisgrond wordt gehuurd van de gemeente. Het huurcontract loopt dit najaar af. De gemeente wil dit niet verlengen. De drie Chip & Chargers worden nu wit om hun neus. Is dit het einde van Chip & Charge?? Jaap de Hullu stelt voor om gezamenlijk op zoek te gaan naar ruimte voor een tijdelijk park. Wellicht een tennisclub die net is opgeheven? Samen met Jeroen oriënteert Jaap zich. Als het stil blijft aan de kant van het USC, neemt de onrust onder het bestuur toe. De toekomst van Chip & Charge is nu meer precair dan ooit. Voor de zoveelste maal wordt er over een fusie met de ASVU gesproken. Het komt zelfs zover dat beide besturen om tafel gaan zitten. Er wordt een fusieplan opgesteld wat zal worden voorgelegd aan de leden. Voor het zover is, komt er witte rook vanuit het USC. Men blijkt in gesprek te zijn met het stadsdeel Oost/Watergraafsmeer en bij de voetbalvereniging St. Louis blijkt een trainingsveld te liggen dat er brak en ongebruikt bijligt. Binnen zeer korte tijd is de zaak rond. Er moet nu veel gebeuren. De indeling van het park, de ondergrond van de banen en de vorm van het huisje moeten worden gekozen. Jaap vraagt veel om adviezen bij Chip & Charge. Zo worden Rotanstoelen door het bestuur keihard afgewezen en wordt er gepleit voor een tapinstallatie en een houten vloer. Jaaps hoofd slaat op hol als hij voorstelt om in het toekomstige huisje Ierse volksavonden te gaan organiseren. De mogelijkheid van gravel wordt onderzocht, maar blijkt al snel een onhaalbare zaak. Het wordt wederom plexipave. In de algemene ledenvergadering wordt door iedereen meegedacht, maar de fusie met de ASVU wordt, zeker nu de nood niet hoog meer is, hard afgewezen.

Chip & Charge blijkt een talent te hebben voor het verzinnen van redenen om een feestje. Zelfs als er geen reden is, komt er een feestje. Maar dit keer is er een gegronde reden, de vereniging bestaat twee en half jaar. Er wordt een heus gala georganiseerd, dat plaats gaat vinden in de Badkuyp. Voorafgegaan door een diner wordt het laat in de zolderzaal.

Gele busjes en veel regen

In februari 2001 wordt voor het eerst een bezoek gebracht aan de Davis Cup. In Eindhoven speelt het Nederlands team tegen Spanje. De Chip & Charge afvaardiging is nog maar klein, bestaat uit zes mensen, maar zij zien Oranje wel stunten en winnen van Spanje. De volgende ontmoeting tegen de Duitsers in Den Bosch wordt al veel beter bezocht. Zo'n twintig Chip & Chargers zien Oranje winnen van Duitsland. Bob Rietbergen mag zelfs een geel busje van zijn baas lenen om de wedstrijd te bezoeken. Het gele busje zal Den Bosch echter nooit bereiken, als andere Chip & Chargers het busje triomfantelijk op de vluchtstrook zien staan.

Het afbreken van de tennishal wordt dit jaar een grote teleurstelling. Op de geplande dagen regent het langdurig, zodat er tijdens de eerste competitiedag nog een intacte blaashal op de banen staat. De banen blijken uiteindelijk een voordeel bij een nadeel, als ook de eerste competitiedag haast geheel in het water valt en er desondanks binnen gespeeld kan worden.

Waar is Marten?

Tijdens het hemelvaartsweekend dat jaar wordt er een toernooi bij Veracket in Groningen bezocht. Er wordt gestreden op allerlei vlakken, maar het meest spannende spel blijkt uiteindelijk "Waar is Marten?". Op zich geen moeilijke opgave, want iemand met een rode paardestaart, een grijze kabeltrui met gaten en een bruin leren jack moet opvallen. Maar Marten, de voorzitter heeft abrupt besloten in Groningen achter te blijven, en zo keert Chip & Charge terug uit Groningen zonder voorzitter.

Tijdens het afbreken van de tennishal pleegt Herald een moordaanslag op Jeroen. Bij het takelen van de lichtmast wil Herald even zijn mouwen opstropen. Volgens de wet van Newton komt de lichtmast in razend tempo naar beneden toe, waar Jeroen de arm recht op zich af ziet komen. Hij kan net op tijd wegspringen. Trillend zitten beide heertjes even later een kopje thee weg te slikken. De competitie wordt de laatste aan de Boeelaan.

De laatste competitiedag wordt afgesloten met de Barbecue die dit maal in het teken staat van het afscheid van het oude tennispark en van Stefanie Receveur die met brandwonden naar het VU-ziekenhuis moet. Vivian Schonbach neemt afscheid van de vereniging en wordt benoemd als eerste erelid.

Het nieuwe park

In juli van dat jaar staat een Chip & Charge afvaardiging (met Sarah in rolstoel) op het voormalig trainingsveld van St. Louis. Er groeit geen gras meer, maar hier en daar wat onkruid. Er staan twee verroeste doelen zonder netten en er ligt wat opgeslagen materiaal van het parkbeheer. Chip & Charge gaat op zomervakantie, terwijl Jaap en de zijnen deze zomer bergen aan het verzetten zijn.

Zelfs in de zomer gaan echter de Chip & Charge activiteiten door, hoewel het om ludieke acties gaat. In een zomers lege Gieter wordt met barkrukken een parcours uitgezet waar de eerste officiële Chip & Charge rolstoelrace wordt verreden.

Dan is het september!! Een nieuw seizoen betekent ook een nieuw bestuur. Maar liefst vier mensen treden af. Het nieuwe bestuur wordt dit maal gevormd door Sarah Gouwenberg (voorzitter), Deddy Hartman (secretaris), Michel Rorije (penningmeester), Jasper Verheggen (competitie) en Nina Molendijk (algemene zaken). Gebruind en uitgerust wordt er plotseling nog wat onwennig over de Middenweg gefietst. Achter de Jaap Edenbaan is een werkelijk prachtig park verrezen in een mum van tijd. De rode banen zijn fel van kleur, splinternieuwe lichtmasten glinsteren in de septemberzon. Menigeen valt van verbazing achterover. En dat geldt niet alleen voor de Chip & Chargeleden, want ook geduchte spelers als Richard Krajicek en Jan Siemerink weten het park te vinden. Op onze thuisbanen bereiden ze zich voor op de US open in New York. In ruil voor een drankje werken ze de training af in een Chip & Charge shirt. Het enige wat nog ontbreekt op het park is het huisje. In plaats daarvan moet een noodkeetje ons de winter doorhelpen.

Op 8 oktober bereikt ons het nieuws dat onze huiskroeg, 'de Gieter' is uitgebrand. Het hele interieur brand uit en moet vervangen worden. De Gieter sluit voor drie weken. Chip & Chargers dolen doelloos rond in de binnenstad, op zoek naar een drinkgelach. Voor eenmaal

wordt uitgeweken naar café Cuba en naar de Tapperij. Bij de heropening van de Gieter wordt het interieur door Neeltje feestelijk opgeluisterd.

Het keetje

Het wordt een koude, natte maar vooral een onvergetelijke winter in het keetje. Terwijl de prijzen door de invoering van de Euro overal om ons heen stijgen, kun je bij Jaap een Cup a Soup kopen voor 50 cent. Het spel Koehandel raakt op de achtergrond en wordt vervangen door Klaverjassen. Voor het eerst gaat Chip & Charge op de maandagavonden bardiensten draaien, waarbij de winst voor de club is. Bier wordt er nu uit blik gedronken.

Het nieuwe park legt geen windeieren. In combinatie met de introductiekorting is er een overweldigende aanwas van nieuw leden. Ook tijdens het lopende seizoen blijven leden zich aanmelden. Voor het eerst wordt de magische honderd bereikt, en wordt de ASVU in grootte voorbijgestreefd. De doodgebloede nieuwsbrief krijgt een opvolger. Door Bob Rietbergen wordt de "Spinservice" geïntroduceerd. De naam wordt bedacht door Nienke Hendriks van de Weeme en blijkt winnend in de prijsvraag. De hoofdprijs is een uurtje waterfietsen met Bob. De eerste uitgave van de Spinservice bevat een foutje. De teksten zijn niet op liggend papier gedrukt, maar op staand papier. Hierdoor krijgt de Spinservice al snel de bijnaam "de pizzafolder".

Geen NSK

De sportraad van de UvA komt met een nieuwtje. De jonge enthousiaste groep mensen heeft zich beschikbaar gesteld om het NSK tennis te gaan organiseren. Men gaat ervan uit dat Chip & Charge hierbij wel hulp zal verlenen. De sportraad heeft echter over het hoofd gezien dat een NSK organiseren heel veel tijd, kennis en energie vergt. Het Chip & Charge bestuur wil de uitdaging op zo korte termijn niet aan, en is boos op de sportraad dat men zich zonder overleg met Chip & Charge beschikbaar heeft gesteld. Voor het eerst in jaren wordt er in Nederland geen NSK gespeeld.

In maart wordt de Veracketcup in Groningen wederom bezocht. Bob Rietbergen wint tijdens de jaren tachtig party de hoofdprijs als origineelst geklede man in een Bjorn Borg outfit, met houten racket. Op 5 april pakt Chip & Charge uit met het 'pop-art feest' in cafe 'het Onderonsje.' Er wordt een bont feest georganiseerd met een fantastische band.

Voorjaarscompetitie 2002

Het aantal competitieteams wordt uitgebreid naar twaalf. Te weten acht teams op de zondag en vier teams op de zaterdag. Vooral het derde mixteam kondigt zichzelf onder leiding van 'de Kapitein' (Diederick de Boo) aan met veel bombarie. Maar ze stellen het woord bij de daad en weten kampioen te worden. Ook het eerste mixteam weet de titel te pakken in de vijfde klasse. Elke Peters maakt faam door op een rustige zomerse zondagochtend in een FIAT Panda van haar broer met zeventig kilometer per uur over de snelweg naar de uitwedstrijd in Muiderberg te rijden. Op de een na laatste competitiedag wordt voor het eerst het nieuwe clubhuis geopend. Nog wat onwennig maar beretrots wordt het schoorvoetend betreden. Een week later wordt er al tot laat gedanst bij de jaarlijkse afsluiting van het seizoen, met de traditionele barbecue. Tijdens deze barbecue wordt ook voor het eerst de clubhuffer award uitgereikt. Hij gaat naar de voorzitter in spe, Michel, die dan wel bestuurslid is, maar in competitieverband uitkomt voor een andere vereniging. Bob vertolkt, staande op de bar het lied 'the Lions sleep tonight' wat tot grote hilariteit leidt.

Texel en Berlijn

Na de competitie laat Chip & Charge zich ook zien in de toernooien. Vooral op de toernooien van Kadoelen en Buitenveldert is de delegatie groot. Maar het meest roemruchtige toernooi is toch wel Texel, waar er vijf heren op de boot worden gespot die zich vervolgens te goed doen aan sex, tennis en rock & roll. Ze vermaken zich met strand, kermis en een jongerendisco. In juni wordt voor het eerst een liftwedstrijd georganiseerd. De bestemming is Berlijn. Op de snelweg naar het oosten wordt een harde strijd uitgevochten. Jeroen en Marten (ja, hij werd weer opgespoord) winnen de race in iets meer dan negen uur. Bob Rietbergen en Michiel Reinen stranden in Potzdam en moeten de trein nemen. In Berlijn wordt lang doorgefesteet in een nostalgisch DDR-kraakpand. Ralf Gorse heeft nog een wens, zittend op een terrasje onder de Gedachtnischkirche, net zijn ritsen afgepijpt, geeft hij aan dat hij zo graag die Gedachtnischkirche nog eens wil zien.

Op 28 juni wordt het tennispark officieel geopend in het nieuwe clubhuis. Vanuit het USC zijn gegadigden uitgenodigd. Ook zijn er van Chip & Charge oud-leden uitgenodigd. Sarah heeft de eer om samen met Jaap de eerste bal te mogen slaan. Aan de opening is een toernooi gekoppeld dat het hele weekend duurt.

Chip & Charge Challenge

Een nieuw bestuur treedt aan. Michel Rorijs, de clubhufter, neemt de hamer over van Sarah, Nina neemt de administratie op zich, Bob gaat de kas beheren, Jasper leidt de competitie en Lilian wordt lid algemene zaken.

In september 2002 wordt voor het eerst de Chip & Charge Challenge georganiseerd voor leden en andere studententennisverenigingen in den lande. Hoewel de opkomst van buitenaf gering is, is het een doorslaand succes. Tijdens de vossenjacht is Jeroen Rous zo goed als zwerver vermomd, dat hij onder het Rijksmuseum uitgenodigd wordt door andere zwervers. Overigens wordt diezelfde Jeroen samen met Sarah even later benoemd tot erelid vanwege hun verdiensten voor de vereniging. Diezelfde maand nog neemt Chip & Charge voor het eerst met vier teams deel aan de buiten-wintercompetitie. Zowel het eerste team als het derde worden kampioen.

Een mooie winter

In november 2002 slaat de angst onder de leden toe als 'Gotcha!' wordt gespeeld. Gotcha! is een soort moordspel wat met een waterpistool gespeeld moet worden. Het spel neemt een volle maand in beslag. Voor sommigen blijkt dit haast fataal. Deddy Hartman breekt in bij Jeroen Rous en schiet hem om drie uur 's nachts in zijn bed overhoop. Ralph Gorse durft niet meer alleen de straat op als hij 's avonds iemand om zijn huis hoort sluipen en besluit zijn brievenbus af te plakken. Annemarieke Klein weet uiteindelijk te winnen door als enige in leven te blijven.

Het tennispark wordt rood/zwart gekleurd als de eerste Chip & Charge kledinglijn wordt gepresenteerd. Het gaat om rode sweaters met een capuchon en zwarte poloshirts. De vereniging laat hierdoor zowel op als buiten de baan nog meer te profileren.

Tijdens de jaarlijkse uitwisseling met de ASVU wordt de beer Valentijn voor het eerst binnengesleept. Van strijd is nauwelijks sprake. De ASVU wordt uiteindelijk verplettert met een uitslag van 39-7 !! Valentijn wordt gekoesterd.

Voorjaar 2003

In het voorjaar van 2003 wordt de Daviscupwedstrijd Nederland – Zwitserland in Arnhem door een grote horde mensen bezocht. Hoewel de ambiance overweldigend is, verliest het nationale team. Maar Chip & Charge weet de wereldmedia te bereiken doordat op televisiebeelden telkens het bord 'Thuisbanen van Chip & Charge' te zien is. Na afloop wordt de oude Chip & Charge vlag officieel overhandigd aan Marc Rosset, captain van het Zwitserse team. Tijdens het feest 's avonds wordt de bierestafette onder leiding van Ralf glorieus gewonnen.

Op 28 maart organiseert de activiteitencommissie het "Spring Prom Feest." In de Badkuyp.

Er wordt een heuse laddercompetitie opgestart, en na enig knutselwerk verschijnt er een prachtige piramide in het clubhuis met ongeveer honderd foto's.

De competitie wordt met een recordaantal teams gestart. Maar liefst dertien teams op de zondag en vier teams op de zaterdag. Iedere zondag eindigt in het clubhuis met een fantastisch feest. Ludieke feesten ontstaan spontaan, en er wordt volop gedart, gekaart, gezongen, geplaybackt, gestripteast en vooral veel gedronken. Holger van Es en Stan de Vree komen laat van Festina terug met een meters grote Festina-vlag. Tijdens de afsluiting wordt Jeroen Rous verkozen tot clubhufter voor zijn gehele oeuvre.

Chip & Charge open

Wederom een nieuw bestuur. Bob Rietbergen wordt voorzitter,

Terwijl vele leden de zomer benutten voor een welverdiende vakantie, wordt er door een paar mensen keihard gewerkt aan het eerste officiële open toernooi. Het vindt plaats van 8 tot en met 17 augustus. Het wordt daarmee ook gelijk het eerste en enige open toernooi dat op hardcourt wordt gespeeld. Het wordt een fantastische week. In de groenstrook achter het hek wordt een tentenkamp opgeslagen waar iedere nacht zo'n twintig mensen overnachten. Het weer zit mee, er is de hele week bijna geen wolk te zien. Verfrissing kan worden gezocht in het opblaasbare badje. De zojuist uitgezaagde meters bier zijn niet aan te slepen. De deelname is overweldigend. Tennissend Amsterdam weet de weg naar het park te vinden. Vooral een delegatie van de tennisclub "Smashing pink" baart opzien. De vier heren van deze club zijn vanwege de sfeer en het lichaam van Jeroen niet meer weg te slaan van het park. Er is een grote loterij, een rondvaart door de grachten. Rende Oudhof is het enige lid dat de titel in het enkelspel binnen weet te slepen.

Het Lustrumfeest

(bestuur 2008-2009: Mariska van Kampen, Folkert Venema, Charlotte Bosman, Laurens van Wissen en Eveline Plas)

Inmiddels is het 10 jaar geleden dat A.S.T.V. Chip & Charge werd opgericht. Het jaar 2008 staat dan ook volledig in het teken van het Lustrum. Het moet natuurlijk groots gevierd worden dat Chip & Charge haar tiende verjaardag viert!

Chip & Charge is in tien jaar tijd van een kleine vriendengroep uitgegroeid tot een grote studententennisvereniging met rond de 350 leden! Daarnaast is de vereniging gegroeid met commissies en worden er ieder jaar nieuwe activiteiten georganiseerd. Dat Chip & Charge erg bekend (en berucht) is bij het Amsterdamse publiek blijkt uit de vele deelnemers tijdens het jaarlijkse Open Toernooi waarmee het OT van Chip & Charge bij de grootste toernooien van Amsterdam hoort. Leden van andere tennisverenigingen kennen Chip & Charge als die vereniging met de supergezellige competitiedagen waar het bier spotgoedkoop is en de meters over de bar vliegen.

Het 10-jarige bestaan van deze mooie vereniging werd met voorbereiding op het lustrumgala gevierd met een lustrumweek in mei. Tijdens deze week werden allerlei activiteiten georganiseerd zoals een lustrumtoernooi, een cursus stijldansen, lustrumborrel, fietsliftwedstrijd en met als afsluiter een groot lustrumfeest op het tennispark.

Daarnaast staat de voorjaarscompetitie in het teken van het Lustrum en moeten de competitieteams elke week een opdracht (bv. Bak een lustrumtaart, verschijn in lustrumoutfit op de baan, verzin een naam voor het clubhuis etc.) uitvoeren om punten te verdienen. Het winnende team wint kaartjes voor het gala op 7 juni!

Als klapper op de vuurpijl organiseert de lustrumcommissie het lustrum sportgala op 7 juni 2008. Dit gala werd gehouden in de CMA zaal in Amsterdam Oost. Tijdens deze avond waren vele Chip & Charge leden, maar ook leden van Veracket, Fellenoord, de SVU Tenista, Teniphil, en medewerkers van het USC aanwezig. Het was een compleet georganiseerde avond met heerlijke tapas, drankjes en een geweldig programma. De avond werd geopend door een cabaretier en daarna werden er sporttrofeeën uitgereikt voor verschillende categorieën, zoals de verleider, de best verklede persoon, de beste foto, de clubhufter, beste quote etc. Het werd een onvergetelijke avond! Al met al konden we terug kijken op een fantastisch lustrumjaar!!